Životopis:

Marian P l a v e c sa narodil 9. augusta 1949 v Banskej Bystrici. Po ukončení Strednej priemyselnej školy spojovej techniky odišiel v roku 1968 študovať do Bratislavy na Vysokú školu ekonomickú. Od roku 1983 pracoval v denníku Roľnícke noviny ako redaktor, neskôr ako vedúci oddelenia kultúry. Počas ďalších rokov až do odchodu do dôchodku pôsobil v printových médiách ako šéfredaktor, zástupca šéfredaktora a vedúci vydania.

S vlastnoručne vyrobenými hudobnými nástrojmi sa po prvý raz predstavil na samostatnej výstave v bratislavskom Dome kultúry Ružinov v roku 1985. S ÚĽUV-om spolupracoval ako odborný poradca pre vzduchozvučné hudobné nástroje (1985 až 1987). Pre SĽUK a Lúčnicu zrekonštruoval viacero vzácnych fujár starých majstrov.

Je nositeľom Ceny doktora Ladislava Lenga – Instrumentum excellens – majstrovský nástroj za kolekciu handrárskych kostených píšťal FS v Detve, 1984), za pastierske píšťalky a píšťaly-dvojačky (FS v Detve, 2009) a za fujary, gajdy a trombity (FS v Detve, 2010).

O svojich učiteľoch – výrobcoch ľudových hudobných nástrojov z 80. a 90. rokov minulého storočia napísal reprezentačnú publikáciu MAJSTRI (EUROLITERA, 2003). „MAJSTRI sa stali bibliou pre slovenských výrobcov“. Slová etnomuzikológov, odbornej i laickej verejnosti o prínose knihy potvrdzujú každý rok účastníci súťaže výrobcov na Folklórnych slávnostiach pod Poľanou v Detve. Kniha sa stala pre nich jedinečným zdrojom dovtedy viac-menej utajovaných postupov výroby a zdobenia ľudových hudobných nástrojov Slovenska. Ako odbornú literatúru ju používajú študenti na vysokých školách v Bratislave, Nitre, ale aj v Banskej Bystrici a Košiciach.

Pamätný list za hru na detvianskej fujare mu odovzdali na FS v Detve v roku 1998. Majstrom Cechu slovenských gajdošov sa stal v Malej Lehote v roku 2000.

Ako inštrumentalista – sólista pôsobil v skupine Musici pastoralis Jozefa Peška (1978 až 1979), v bratislavských folklórnych súboroch Dopravár (1979 až 1990), Dimitrovec (dnes Lipa, 1982) Klnka (2000 až 2002). V detských folklórnych súboroch Slniečko (1986 až 1988) a Studienka (1994 až 1996) vyučoval hru na pastierskych píšťalách, koncovkách a drumbliach.

Spolupracoval na týchto CD nosičoch: E. Pascha: Christmas Mass/Carols (koledy, 1985) a Christmas Carols(1986), Spoza vrch Poľany(1999), Rok na salaši (Od Ďura po Mitra, 2002), Fujaristi z hlavného mesta (2004), Fujarové nôty (2008) a Ekonóm (2009).

Do drotárskej ságy režiséra Martina Ťapáka Ako divé husi...nahral na drumbli ústrednú melódiu filmu a signály na fujare-trombite (2000). Vo filme slovensko-nemecko-českej produkcie Návrat bocianov, režiséra Martina repku, uviedol melódie, piesne a signály na koncovke, píšťalke, fujare a bačovskej trúbe (2006).

Fujaru-dvojačku a drumbľu prezentoval v Paríži v októbri 2006 v programe prof. Oskára Elscheka a Pavla Bútora pri príležitosti prijatia fujary a fujarovej hudby do zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva UNESCO (2005). Hudobné nástroje slovenského etnika prezentuje vo svojich multimediálnych programoch: Zbojníkova modlitba, Z potuliek za majstrami, Poviem vám to cez fujaru a ďalších.

V roku 2010 vyšla vo vydavateľstve EUROLITERA publikácia Svetozár Stračina, ktorá je spomienkovou knihou na výraznú osobnosť slovenskej hudby druhej polovice 20. storočia a zostavil ju Marián Plavec.

Od novembra 2006 žije v Tomášove, neďaleko Bratislavy.